

Academic Management of Administrators that Affects the Effectiveness of Educational Institutions in the Digital Era under Samutprakan Primary Educational Service Area Office 1

Piyaporn Srisopa¹ and Donsak Tsaillexthim²

Faculty of Education, Srinakharinwirot University, Thailand

E-mail: piyaporn.srisopa@g.swu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-9026-8450>

E-mail: donsak@g.swu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-2335-7342>

Received 08/05/2025

Revised 11/05/2025

Accepted 15/06/2025

Abstract

Background and Aims: In the era of rapid technological advancement, the development of educational institutions to achieve their goals and enhance institutional effectiveness has become a critical indicator for raising the quality of education. Academic management is regarded as the core element in driving such development. School administrators, therefore, play a pivotal role in aligning educational policies with technological changes through the effective and context-appropriate integration of digital technologies. Systematic academic management is essential to ensure that institutional goals are achieved efficiently and effectively. The objectives of this research were: 1) to investigate the level of academic management of administrators under the Samutprakan Primary Educational Service Area Office 1; 2) to examine the level of effectiveness of educational institutions in the digital era within the same jurisdiction. 3) to explore the relationship between academic management of administrators and the effectiveness of educational institutions in the digital era; and 4) to identify specific academic management practices that influence institutional effectiveness in the digital era.

Methodology: The sample consisted of 309 teachers under the Samutprakan Primary Educational Service Area Office 1, selected using stratified random sampling based on school size, followed by simple random sampling. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire, with item-objective congruence (IOC) values ranging from 0.60 to 1.00. The overall reliability of the questionnaire was 0.983. Data analysis was conducted using percentages, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis using the enter method.

Results: 1) The overall level of academic management among administrators was rated high. 2) The overall effectiveness of educational institutions in the digital era was also at a high level. 3) Academic management of administrators showed a very high positive correlation with institutional effectiveness in the digital era ($r = 0.911$), statistically significant at the .01 level. 4) Academic management significantly influenced the effectiveness of educational institutions in the digital era, with a predictive capability of 83.90 percent ($R^2 = .839$), also statistically significant at the .01 level.

Conclusion: The academic management of administrators and the effectiveness of educational institutions in the digital era were both found to be at a high level, with a statistically significant positive correlation at the .01 level. Furthermore, the academic management of administrators had a statistically significant influence on the effectiveness of educational institutions in the digital era at the .01 level and was able to jointly predict institutional effectiveness in the digital era by 83.90%

Keywords: School Effectiveness; Digital Era; Academic Administrators

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ปิยะพร ศรีโสภ¹ และดลศักดิ์ ไทเล็กทิม²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การพัฒนาสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิผลของสถานศึกษาจึงเป็นหัวข้อที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกับบริบท มีการบริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบ เพื่อการบริหารงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 และ 4) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 309 คน โดยกำหนดตามตารางเครจชีและมอร์แกน และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.60 -1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.983 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า

ผลการวิจัย: 1) ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = .911$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้ร้อยละ 83.90 ($R^2 = .839$)

สรุปผล: การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้ร้อยละ 83.90

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพของสถานศึกษา; ยุคดิจิทัล; การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งได้รับแรงขับเคลื่อนจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง และการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและดิจิทัล (Digital Disruption) ได้นำสังคมเข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไป การจัดการศึกษาในอนาคตจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ทันสมัย โดยสถานศึกษาต้องปรับตัวเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับสังคมและหน่วยงานภายนอก พร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรและวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการนำเทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ มาใช้ร่วมกับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงเป็นตัวชี้วัดสำคัญในการพัฒนาการศึกษาในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว เพราะประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล คือ ความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ผสานกับการนำนวัตกรรมทางการบริหารและการจัดการเรียนรู้มาใช้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและเสริมสร้างทักษะความเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (มนัญญา พัฒนประดิษฐ์, 2565) นอกจากนี้ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นศูนย์กลางแห่งนวัตกรรมที่สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข (ภูษณพัศ ผลทับทิมธนา, 2563)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ส่งเสริมสนับสนุนดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาทางการศึกษาในพื้นที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัด เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดจุดพัฒนาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมาย พันธกิจของสถานศึกษา การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสถานการณ์ปัจจุบัน และการดำเนินการให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม โดยมีการวิเคราะห์จากสภาพการจัดการศึกษาในด้านผู้เรียนที่เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญของประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการศึกษา พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศทุกวิชา และจากผลการรายงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานปีการศึกษา 2565 มีผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานรายมาตรฐานอยู่ในระดับ ดี ขึ้นไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับค่าเป้าหมายที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้กำหนดไว้ คือ ค่าร้อยละของสถานศึกษามีผลการประกันคุณภาพภายในระดับ ดีเลิศ ขึ้นไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1, 2567) จากผลการรายงานดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงผลของการบริหารจัดการศึกษาที่ยังไม่สำเร็จและไม่บรรลุเป้าหมายที่

กำหนดไว้ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผลของการบริหารจัดการศึกษา ทั้งประสิทธิผลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน(ด้านผู้เรียน) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้(ด้านผู้สอน) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา(ด้านผู้บริหาร) และด้านการปรับตัวของสถานศึกษา(ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา)

ทั้งนี้การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานศึกษา ผู้บริหารและครูต้องเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ มีการบริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบ และมีการพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดและมีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (มณีวรรณ แหวนหล่อ, 2561) ซึ่งการพัฒนางานวิชาการต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการที่ดีของผู้บริหารและจำเป็นต้องพัฒนาให้ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ตามขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 3) การจัดการเรียนการสอน และ 4) การวัดผลประเมินผล (สัมมา รณิธย์, 2560) เพื่อพัฒนาการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นความสำเร็จของการบริหารงานในสถานศึกษาและส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเหตุดังกล่าวข้างต้นนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลของสถานศึกษาให้มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาด้วยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการในสถานศึกษาของผู้บริหาร ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนการบริหารงานที่ดี การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ และการส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จะเกื้อหนุนต่อการเสริมสร้างประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้เกิดขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และวางแผนการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ให้เกิดการพัฒนา สามารถปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสภาวะโลกปัจจุบัน อันจะส่งผลให้การศึกษาประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับเป้าหมาย พันธกิจของสถานศึกษา และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
- 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
- 4) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

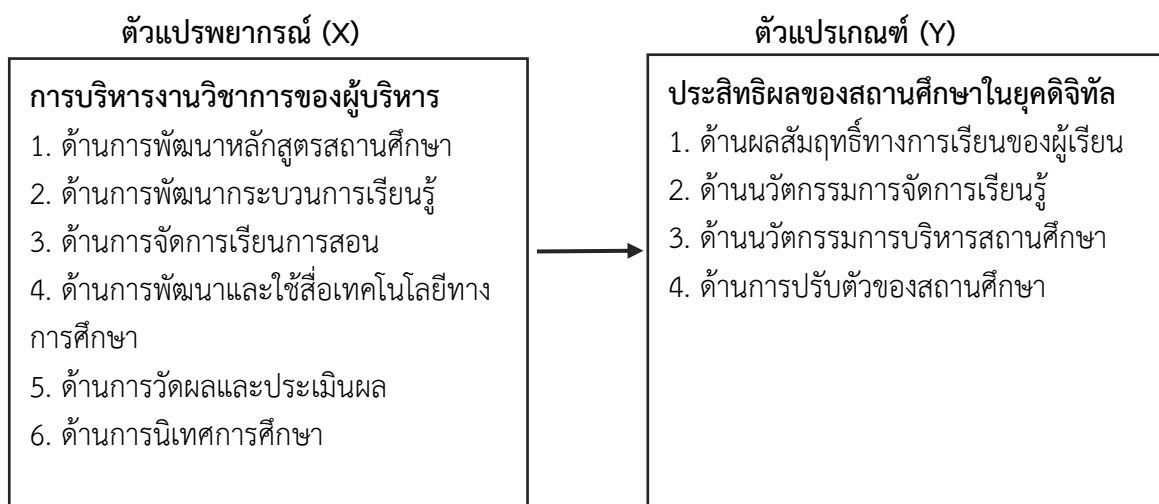
การทบทวนวรรณกรรม

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารของ สมิทและคณะ (Smith et al., 1969) ครูก(Krug, 1992), (ปิยธิดา ทาปลัด, 2561), (อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์, 2562), (พัชัญพิชา จันทา, 2563), (นุชเรศ คำดีบุญ, 2564), (คณน สิริโชค เจริญ, 2565), (ชนมพรรษ เทียมดวงแข, 2566) และ (ญาดา สุทธิ, 2566) โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร มาเป็นกรอบแนวคิดการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล และ 6) ด้านการนิเทศการศึกษา

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยยังกล่าวถึงไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงได้บูรณาการ แนวคิดขององค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งมีนักวิจัยที่ได้สรุปแนวคิดไว้คือ มอท์ (Mott, 1972), ฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001), ยุค (Yukl, 2012), นิศรา มุลวรรณ (2561) และ (อนุชิต โรมศรี), และ แนวคิดองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลซึ่งมีนักวิจัยที่ได้สรุปแนวคิดไว้ คือ (อนุชิต โรมศรี), (จันทิมา รุ่งเรือง, 2563), (ภูษณทัต ผลทับทิมธนา, 2563) และ (มนัญญา พัฒนประดิษฐ์, 2565) เป็นกรอบ แนวคิดหลักในการศึกษาและพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของสถานศึกษาให้มีความ สอดคล้องกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น โดยสรุปองค์ประกอบประสิทธิผลของสถานศึกษา ในยุคดิจิทัลได้ 4 ด้าน คือ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา และ 4) ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย
ได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,559 คน โดยมีสถานศึกษาทั้งหมด 71 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 309 โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie และ Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (strata) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนตามที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยมีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales)

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2. สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะและสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและประสิทธิผลสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามรูปแบบของ Likert (Likert Five Rating Scales) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

3. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์เฉพาะ พร้อมทั้งสำรวจสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำเรียบร้อยแล้ว ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยวัดจากค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (IOC) รวมไปถึงความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนทางภาษา โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร เท่ากับ .974 ค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เท่ากับ .965 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .983

6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 309 คน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 309 ตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมส่งแบบสอบถามทางแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างและขอความอนุเคราะห์ให้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ตั้งค่าแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์กำหนดให้ต้องตอบครบทุกข้อ และติดตามการส่งแบบสอบถามกลับคืน

3. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อโดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

- .91 - 1.00 มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
.71 - .90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
.31 - .70 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
.01 - .30 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
.00 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.4 วิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

- 1) หาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence)
- 2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, L.J., 1990)

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 2) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบวิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis - Enter Method)

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ, วุฒิการศึกษาสูงสุด, ตำแหน่ง/วิทยฐานะ, ประสบการณ์การทำงาน และ ขนาดสถานศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	105	33.98
หญิง	197	63.75
ไม่ต้องการระบุ	7	2.27
รวม	309	100.00
วุฒิกการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	224	72.49

สถานภาพทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาโท	85	27.51
รวม	309	100.00
ตำแหน่ง/วิทยฐานะ		
ครูผู้ช่วย	40	12.94
ครู	89	28.80
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	131	42.39
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ	49	15.86
รวม	309	100.00
ประสบการณ์การทำงาน		
1 – 5 ปี	89	28.80
6 – 10 ปี	157	50.81
11 – 15 ปี	36	11.65
16 ปีขึ้นไป	27	8.74
รวม	309	100.00
ขนาดสถานศึกษาที่สังกัด		
ขนาดเล็ก	26	8.41
ขนาดกลาง	131	42.39
ขนาดใหญ่	134	43.37
ขนาดใหญ่พิเศษ	18	5.83
รวม	309	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 63.75 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 33.98 และไม่ต้องการระบุ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ตามลำดับ

วุฒิการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 72.49 และระดับปริญญาโท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 27.51 ตามลำดับ

ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 42.39 รองลงมาตำแหน่งครู จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.86 และตำแหน่งครูผู้ช่วย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.94 ตามลำดับ

ประสบการณ์การทำงาน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 6 - 10 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 50.81 รองลงมาประสบการณ์การทำงาน 1 - 5 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 มีประสบการณ์

ทำงาน 11 - 15 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 11.65 และมีประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.74 ตามลำดับ

ขนาดสถานศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 43.37 รองลงมาสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 42.39 สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.41 และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

ที่	การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.48	0.25	มาก
2	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.47	0.21	มาก
3	ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.47	0.30	มาก
4	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.50	0.28	มาก
5	ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.50	0.26	มาก
6	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.41	0.26	มาก
รวม		4.47	0.20	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.28) ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.26) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.25) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.21) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.30) และด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.26) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	4.48	0.24	มาก

ที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
2	ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้	4.49	0.29	มาก
3	ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา	4.50	0.24	มาก
4	ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา	4.50	0.29	มาก
รวม		4.49	0.21	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการปรับตัวของสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.29) ด้านนวัตกรรมการบริหารสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.24) ด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.29) และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.24) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวม

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X	Y
X_1	1.00							
X_2	0.47**	1.00						
X_3	0.37**	0.48**	1.00					
X_4	0.78**	0.54**	0.31**	1.00				
X_5	0.51**	0.50**	0.26**	0.51**	1.00			
X_6	0.4**	0.40**	0.33**	0.43**	0.35**	1.00		
Y	0.73**	0.68**	0.70**	0.70**	0.60**	0.49**	0.91**	1.00

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)

ตารางที่ 4 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = 0.91$ **) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.73$ **) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน (X_3)

มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.70^{**}$) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.70^{**}$) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.68^{**}$) ด้านการวัดผลและประเมินผล (X_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.60^{**}$) และด้านการนิเทศการศึกษามีความสัมพันธ์ (X_6) ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = 0.49^{**}$) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE_b	β	t	P
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1)	.197	.032	.239	6.192**	.000
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (X_2)	.139	.030	.145	4.621**	.000
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน (X_3)	.293	.019	.423	15.519**	.000
4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา (X_4)	.144	.029	.199	5.031**	.000
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล (X_5)	.141	.023	.179	6.202**	.000
6. ด้านการนิเทศการศึกษา (X_6)	.034	.021	.044	1.639	.102

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$R = .916$ $R^2 = .839$ $F = 261.588$ $\alpha = 0.040$ $p = .000^{**}$

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ด้วยการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ปรากฏว่าด้านการจัดการเรียนการสอน (X_3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (X_1) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา (X_4) ด้านการวัดผลและประเมินผล (X_5) และ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (X_2) สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้ร้อยละ 83.90 ซึ่งสามารถเขียนอยู่ในรูปสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.040 + 0.197X_1 + 0.139X_2 + .293X_3 + 0.144 X_4 + 0.141X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.239Z_1 + 0.145Z_2 + 0.423Z_3 + 0.199Z_4 + 0.179Z_5$$

สำหรับด้านนิเทศการศึกษา (X_6) ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากการศึกษามาทูลประปราย ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานศึกษา ผู้บริหารและครูต้องเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ มีการบริหารจัดการงานอย่างเป็นระบบ และมีการพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุดและมีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (มณีวรรณ แหวนหล่อ, 2561) อีกทั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 (2567) ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นในการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการของหน่วยงาน ให้มีความทันสมัย พร้อมทั้งจะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล Digital Technology มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานทั้งระบบนอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน โดยมีการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ในด้านการใช้เทคโนโลยี และสมรรถนะครูในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับ มาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กชพร พูลศิริ และ ประคอง รัตมีแก้ว (2567) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สุภัทธา เพ็ชรแดง และคณะ (2568) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สถานศึกษามีการดำเนินงานที่สามารถบริหารจัดการปัจจัยต่าง ๆ ทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาศัยความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหารในด้านการจัดการอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งความร่วมมือจากครูและบุคลากรในการพัฒนาสถานศึกษา การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมถึงการแก้ปัญหาและปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินงานที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความพึงพอใจตามมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งยังส่งเสริมการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะ พร้อมทั้งสร้างคุณลักษณะและเจตคติที่ดี (นฤเนตร เรืองไพศาล, 2566) สอดคล้องกับ มนูญชา พฒนประดิษฐ์ (2565) ได้อธิบายไว้ว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนยุคดิจิทัล หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารจัดการโรงเรียนโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการโรงเรียน และการจัดการศึกษา โดยอาศัยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งหมดในการบริหารจัดการโรงเรียน ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ร่วมกับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมการบริหาร และนวัตกรรมจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ภูษณทัต ผลทับทิมธนา (2563) ได้ศึกษาการบริหารโครงการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับ อิทธิสรา ศิริมงคล และคณะ (2568) ได้ศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ

3. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีหลักการสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาระบบบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมุ่งส่งเสริมให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูล สื่อการเรียนรู้ และบริการของสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึง ทั้งนี้ ต้องมีการวางแผนและพัฒนาระบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งผู้บริหารต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำและพัฒนาสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (พิชิต สนั่นเอื้อ, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับ ธิษตยา ภีระบัน (2561) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร พบว่าการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับสูง .01 ในลักษณะคล้อยตาม

4. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ได้ร้อยละ 83.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อตามลำดับ สำหรับด้านนิเทศการศึกษาไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารงานวิชาการเป็นปัจจัยหลัก มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จและประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับแนวคิดของ ซึ่ง Hoy & Miskel (2001) ได้เสนอแนวคิดว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารในการจัดการระบบงานด้านวิชาการ บุคลากร และทรัพยากรอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว บทบาทของผู้บริหารจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการควบคุมและบริหารจัดการ แต่ยังต้องเป็นผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leader) ที่สามารถออกแบบและขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ให้ตอบสนองต่อความท้าทายของโลก

ปัจจุบัน ทั้งนี้การเปลี่ยนผ่านสู่ “สถานศึกษาในยุคดิจิทัล” ไม่ใช่เพียงแค่การนำเทคโนโลยีมาใช้ แต่ต้องอาศัยการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สอดคล้องกับ อรุณา ไกล่ฝน (2564) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ด้านนิเทศการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งนี้เนื่องจาก ข้อจำกัดบางประการในการดำเนินงานนิเทศในสถานศึกษา โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่กระบวนการเรียนรู้และบริบทของครูผู้สอนได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การนิเทศที่เน้นการตรวจสอบตามนโยบายหรือเอกสารมากเกินไป รวมทั้งการนิเทศที่ยังอยู่ในรูปแบบเดิม เช่น การตรวจเยี่ยมชั้นเรียน การสังเกตการสอนโดยไม่มีการให้ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาอาจทำให้ครูเกิดความรู้สึกไม่ไว้วางใจ ขาดแรงจูงใจ และไม่เห็นคุณค่าในการพัฒนา ส่งผลให้การนิเทศกลายเป็นภาระมากกว่าจะเป็นกระบวนการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จึงไม่สามารถสร้างแรงจูงใจหรือการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของครูอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ เฟบริ ซาเตรีย และคณะ (Febri Satria et al., (2024) ได้ศึกษาอิทธิพลของการนิเทศทางวิชาการ สภาพแวดล้อมในการทำงาน และแรงจูงใจในการทำงานที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาในอินโดนีเซีย พบว่าการนิเทศที่เน้นการควบคุมมากเกินไปโดยขาดการสนับสนุนเชิงพัฒนา ส่งผลให้ครูมีแรงจูงใจในการทำงานลดลงและประสิทธิภาพการสอนลดลง ดังนั้น การปรับเปลี่ยนแนวทางการนิเทศจากการควบคุมและตรวจสอบเอกสารไปสู่การให้คำแนะนำเชิงพัฒนาและการสนับสนุนครูอย่างต่อเนื่อง จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการสอนและส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพของครูอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผลการวิจัย เรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีกระบวนการนิเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการนิเทศแบบกัลยาณมิตร (Mentor Coaching) ที่เน้นความร่วมมือ การให้คำแนะนำ และสะท้อนผลอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี มีความไว้วางใจ และสร้างแรงจูงใจให้ครูมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดแนวทาง ข้อตกลงในการนิเทศอย่างชัดเจน มีการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการนิเทศ (Digital Supervision)

และส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีแนวทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยให้ความสำคัญกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการใช้กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสแสดงความคิดเห็น คิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริง ตลอดจนการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสม และควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้ปกครองในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในยุคดิจิทัล

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความสัมพันธ์โดยรวมทางบวกอยู่ในระดับสูงมาก ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการพัฒนาการบริหารงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้บริหารควรมีบทบาทสำคัญในส่งเสริมและพัฒนากิจการการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดหาและส่งเสริมการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาในการพัฒนาการเรียนการสอน และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งการสนับสนุนให้ครูออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติจริง ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง ได้แสดงศักยภาพของตนเองและมีความสุขในการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงส่งเสริมการวิจัยและพัฒนากิจการการเรียนการสอนให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ ยืดหยุ่น และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคปัจจุบัน ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากิจกรรมการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในยุคดิจิทัล เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.48$)

2.2 ควรมีการทำวิจัยต่อยอดเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นด้านที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมากที่สุด ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ($Beta = .423$)

2.3 ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) และนำผลการวิจัยไปพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กชพร พูลศิริ และ ประคอง รัชมีแก้ว. (2567). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 13(1), 22–33.
- กษณัฏฐา สุวรรณสมบัติ. (2565). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารครูศาสตร์*, 48(2), 101–115.
- คณน สิริโชคเจริญ. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 19(1), 45–60.
- จันทิมา รุ่งเรือง. (2563). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในโรงเรียนเอกชน. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 17(1), 79–95.
- ชนมพรพร เทียมดวงแข. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงานของครู. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 18(2), 58–70.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2541). *จิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ญาดา สุทธิ. (2566). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนต่อการจัดการศึกษายุคใหม่. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 15(3), 123–134.
- ธิตยา ภิระบัน. (2561). การพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ของครู. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 12(2), 67–78.
- นฤเนตร เรืองไพศาล. (2566). การส่งเสริมสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21. *วารสารครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 14(1), 44–59.
- นิศรา มูลวรรณ. (2561). การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา. *วารสารนวัตกรรมการศึกษา*, 10(1), 77–90.
- นุชเรศ คำดีบุญ. (2564). แนวทางการพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา. *วารสารครูศาสตร์วิจัย*, 11(1), 95–109.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยธิดา ทาปลัด. (2561). การวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 9(2), 35–47.
- พัชญ์พิชา จันทา. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการศึกษา*, 5(1), 60–72.
- พิชิต สนั่นเอื้อ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ. *วารสารวิชาการครูศาสตร์*, 19(2), 111–124.

- ภูษณทัต ผลทับทิมธนา. (2563). ภาวะผู้นำกับการเปลี่ยนแปลงองค์กรในสถานศึกษาสมัยใหม่. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 6(1), 99–110.
- มนีวรรณ แหวนหล่อ. (2561). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในยุคไทยแลนด์ 4.0. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 12(2), 85–98.
- มนัญญา พัฒนประดิษฐ์. (2565). การพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารการจัดการศึกษาศตวรรษที่ 21*, 3(1), 70–82.
- ลักษณ์ประภา สุวรรณสมบัติ. (2565). ภาวะผู้นำกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารศึกษาศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 14(3), 91–104.
- ศุภชัย บุญนาง. (2565). การบริหารโรงเรียนด้วยภาวะผู้นำสร้างสรรค์. *วารสารบริหารการศึกษา*, 16(1), 22–35.
- สัมมา ธนินัย. (2560). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ข้าวฟาง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. (2567). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2566. สมุทรปราการ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). แนวทางการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM). กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุภัทษา เพ็ชรแดง และคณะ. (2568). การประเมินภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพิเศษ. *วารสารศึกษาศาสตร์นานาชาติ*, 9(2), 201–215.
- อติวัฒน์ พันธรัตน์. (2562). การจัดการองค์ความรู้ในสถานศึกษา. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษา*, 6(1), 56–67.
- อรอุมา ไกล่ฝน. (2564). ความสามารถด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารหญิง. *วารสารวิชาการสตรีศึกษา*, 8(1), 144–156.
- อิทธิสรา ศิริมงคล และคณะ. (2568). การสร้างภาวะผู้นำแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาชุมชนการเรียนรู้. *วารสารครูศาสตร์ปริทัศน์*, 18(1), 120–135.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper & Row.
- Febri Satria, S., Sutisna, A., & Putra, R. Y. (2024). The effect of leadership on school effectiveness. *International Journal of Education*, 12(2), 145–160.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Krug, S. E. (1992). Instructional leadership: A constructivist perspective. *Educational Administration Quarterly*, 28(3), 430–443.
- Mott, P. E. (1972). *The characteristics of effective organizations*. New York: Harper & Row.
- Smith, D. (1969). *Organizational structure and innovation*. *Administrative Science Quarterly*, 14(2), 163–176.

Yukl, G. (2012). *Leadership in organizations* (8th ed.). Boston: Pearson Education.